

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
....., Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 174 din 2011

Privind : soluționarea contestației formulată de S.C. SNC cu sediul social în municipiul, județul Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./10.06.2011.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman-Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Craiova- Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, prin Adresa nr...../10.06.2011, cu privire la contestația formulată de S.C. SNC cu sediul social în municipiul, județul Teleorman, ocazie cu care organul care a încheiat actul atacat a înaintat dosarul cauzei, împreună cu Referatul privind propunerile de soluționare nr./09.06.2011.

Petenta se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr./.....2011, sinteza Procesului verbal de control nr./.....2011.

În condițiile prezentate, petenta contestă datoria vamala stabilită suplimentar în sarcina sa în cuantum total de lei, constituită din obligațiile de plată suplimentare aferente următoarelor declarații vamale de import(EU4):

* I nr./09.03.2006:

- lei-accize suplimentare de plată;
- lei-accesorii aferente accizelor;
- lei-taxă pe valoarea adăugată suplimentară de plată;
- lei-accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația, a fost depusă în termenul legal reglementat de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. S.C. SNC a contestat Decizia pentru regularizarea situatiei nr./.....2011, sinteza Procesului verbal de control nr./.....2011, pe care le considera netemeinice, pentru următoarele considerente:

-In data de 09.03.2006, subscrisa, în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. S.A., declaratia vamala EU 4 nr. 1...../09.03.2006 de import definitiv pentru un autoturism (folosit) serie sasiu nr., serie motor, capacitate cilindrica 1598 cmc, an fabricatie 2004, benzina, culoare negru, în valoare totala de 9.000€, conform facturii externe nr.din 03.03.2006, avand ca exportatorGermania, conditia de livrare EXW Landau; documentele care au fost depuse la autoritatea vamala au fost: factura extern a nr. din 03.03.2006 (plus traducere legalizata); nota Registru Auto Roman TR/...../09.03.2006; carte de identitate nr.(plus traducere legalizata); certificat de origine EUR 1 nr. A, declaratia de tranzit.....

-în baza acestor documente, organul vamal a calculat ca datorie vamala suma de lei, din care accize lei si taxa pe valoarea adaugata lei, achitate de subscrisa cu chitanta seria nr.;

-în urma controlului ulterior efectuat de catre autoritatea vamala la data de2011, s-a constatat ca la data de 09.03.2006 baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculata în baza O.M.F. nr. 687/2001, desi valoarea facturata conform facturii externe era superioara valorii prevazute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care, potrivit art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei, art. 64, art. 65, art. 76 si art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei (în vigoare la data înregistrarii obligatiei vamale), au fost calculate obligatii suplimentare reprezentand accize, taxa pe valoarea adaugata, majorari, dobanzi si penalitati de întârziere accize si taxa pe valoarea adaugata.

-considera ca în mod gresit si cu aplicarea eronata a prevederilor art. 64, art. 65, art. 76 si art. 77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, precum si a art. 109 din Regulamentul vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr. 1114/2001 (în vigoare la data înregistrarii obligatiei vamale) au fost stabilite în sarcina sa aceste obligatii suplimentare aferente Declaratiei vamale de import EU 4 nr. 1...../09.03.2006, avand în vedere următoarele considerente:

-asa cum rezulta din procesul verbal de control nr./.....2011, întocmit de inspectorii din cadrul Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale Teleorman, motivul avut în vedere de autoritatea vamala a fost faptul ca valoarea facturata conform facturii externe era superioara valorii prevazute de O.M.F. nr. 687/2001, motiv pentru care acest ordin nu ar fi fost aplicabil la data operatiunii vamale, interpretare ce rezulta din adresa nr/25.05.2011 emisa de Ministerul Finantelor Publice - Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Craiova - Directia Judeteană pentru Accize si Operatiuni Vamale Teleorman.

-mentoneaza faptul ca autoturismul în cauza este un autoturism folosit.

-potrivit art. 109 alin (6) din Regulamentul vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, *"Valoarea în vama a autovehiculelor si a vehiculelor folosite se stabileste pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finantelor publice, finandu-se seama de vechimea si de caracteristicile tehnice ale acestora. "*

-în baza acestor prevederi, a fost emis O.M.F. nr. 687/2001, în conformitate cu care a fost calculata la data înregistrarii obligatiei vamale, respectiv 09.03.2006, datoria vamala care a fost achitata.

-considera ca este de retinut faptul ca O.M.F. nr. 687/2001 nu distinge între cazurile în care exista facturi de vanzare cumparare, contracte de vanzare cumparare sau orice alte documente din care sa reiasa valoarea de tranzactie, sau valorile cuprinse

in aceste documente sa fie vadit subevaluate, caz in care este aplicabil principiul de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (*Unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie sa distingem*).

-astfel, invoca art. 2 din O.M.F. nr. 687/2001, "*Valoarea in vama pentru autovehiculele si vehiculele folosite, prevazute la **pozitiile** tarifare 87.02, 87.03, 87.04, 87.11 si 87.16 din **Tariful** vamal de import al Romaniei, este cea prevazuta in anexele nr. 2-6 la prezentul ordin.*"

-sustine ca interpretarea data acestui ordin prin adresa nr./25.05.2011 de catre Ministerul Finantelor Publice - Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Craiova - Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale Teleorman, invocata de catre autoritatea vamala nu are nici o relevanta, avand in vedere faptul ca aceasta adresa este un act administrativ care nu poate produce efecte retroactive si, mai mult, lipseste de efecte juridice art. 109 alin (6) din Regulamentul vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr' 1114/2001 si O.M.F. nr. 687/2001.

-mentioneaza ca procedand in acest mod, organul vamal a incalcat unul dintre principiile fiscalitatii, asa cum sunt reglementate de art. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care sa nu conduca la interpretari arbitrare, iar termenele, modalitatea si sumele de plata sa fie precis stabilite pentru fiecare platitor, respectiv acestia sa poata urmari si intelege sarcina fiscala ce le revine, precum si sa poata determina influenta deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

-numai in cazul in care autoturismul in cauza ar fi fost nou erau incidente prevederile art. 109 alin (5) din Regulamentul vamal al Romaniei;

Avand in vedere cele expuse, petenta considera ca rezulta faptul ca la momentul inregistrarii obligatiei vamale, 09.03.2006, datoria vamala a fost corect stabilita, neexistand motive pentru ca in sarcina sa să fie stabilite obligatii de plata suplimentare.

Intrucat asa cum a aratat, in mod eronat au fost stabilite in sarcina sa obligatii de plata suplimentare reprezentand accize si taxa pe valoarea adaugata, in mod gresit au fost calculate majorari, dobanzi si penalitati de intarziere, nefiind incidente prevederile art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, (r3) cu modificarile si completarile ulterioare.

In dovedirea contestatiei, intelege sa faca proba cu inscrisuri.

In drept, invoca art. 205 si urm. din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

II. Din Decizia pentru regularizarea situatiei nr./.....2011, sinteza Procesului verbal de control nr./.....2011, întocmite de organele vamale, se rețin următoarele:

Motivul de fapt:

-în data de 09.03.2006, SC SNC, in calitate de titular, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal SC SA, declaratia vamala ED 4 nr. I/09.03.2006 de import definitiv pentru 1 buc. autoturism (folosit) serie sasiu nr....., serie motor, capacitate cilindrica 1598 cmc, an de fabricatie 2004, benzina , culoare negru, in valoare totala de 9000 Euro, conform factura externa nr.din 03.03.2006, avand ca exportatorGermania , conditia de livrare EXW Landau.

Din verificarea documentelor depuse la autoritatea vamala cu declaratia vamala I , s-au constatat urmatoarele : baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculata in baza O.M.F. nr. 687/2001 desi valoarea facturata conform facturii externe a autovehiculului in cauza era superioara valorii prevazute de O.M.F. nr. 687/2001

Avand in vedere prevederile art. 76, 77, 141 si 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife si comerț (G.A.T.T.) s-a procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat, prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzactie, pentru diferenta netaxata de euro, respectiv lei.

Temeiul de drept

Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, in vigoare la data inregistrarii declaratiei vamale art. 64 alin (1) portivit caruia : "*Importul consta in intrarea in tara a marfurilor straine si introducerea acestora in circuitul economic.* " si alin (2) portivit caruia "*La importul marfurilor, autoritatea vamala realizeaza procedura de vamuire si de incasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import, aplicand si masurile de politica comerciala.* "

Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei, in vigoare la data inregistrarii declaratiei vamale art. 65 portivit caruia "*Taxele vamale de import se determina pe baza Tarifului vamal de import al Romaniei, care se aproba prin lege.* "

Regulamentul (C.E) nr. 2913/1992 al Consiliului, din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 89 alin. (2) potrivit caruia „*Autoritatile vamale iau toate masurile necesare pentru a reglementa situatia marfurilor pentru care nu s-a incheiat un regim in conditiile prevazute.*”

- Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 350/2006 in vigoare la data constatarii faptei, la art. 100 al carui text preia in acelasi sens prevederile art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al Romaniei: „*Autoritatea vamala are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa modifice declaratia vamala. in cadrul termenului prevazut la alin. (1), autoritatea vamala verifica orice documente, registre .si evidente referitoare la marfurile vamuite sau la operatiunile comerciale ulterioare in legatura cu aceste marfuri.*”

Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei (in vigoare la data efectuarii operatiunilor vamale de import in cauza) art. 76: "*Valoarea in vama reprezinta acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevazute in Tariful vamal de import al Romaniei.* ", art. 77 alin. (1) din acelasi act normativ: "*Procedura de determinare a valor;; in vama este cea previzutii in Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife si comerț (G.A.T.T.), incheiat la Geneva La 1 noiembrie 1979, la care Romania este parte.* "

Conform Partii I - Reguli de evaluare in vama, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife si comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr. 133/1994, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994, cu modificarile ulterioare:

"1. *Valoarea in vama a marfurilor importate va fi valoarea de tranzactie, adica pretul efectiv platit sau de platit pentru marfuri cfnd acestea sint vindute pentru export cu destinatia tarii de import (. ...)* "

Majorarile, dobanzile si penalitatile de intarziere au fost calculate prin aplicarea prevederilor legale cuprinse in actele normative in vigoare, dupa cum urmeaza:

In conformitate cu prevederile art. 115, alin. (1) si alin. (5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, forma valabila de la 01.01.2006 : "*Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv*" si "*Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1 % pentru fiecare zi de intarziere, si poate fi modiflcat prin legile bugetare anual.* "

În conformitate cu prevederile OUG 39/2010 pentru modificarea OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010, art. 120, alin. (1) și alin.(7) se modifică după cum urmează : "dobanzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv" și "nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pe fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin Legi bugetare anuale".

Începând cu 01.10.2010 nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, conform modificărilor aduse de Ordonanța de Urgență nr. 88/2010, Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

În conformitate cu prevederile art. 120¹ (introdus prin OUG 39/2010 de modificare a OG 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se datorează penalități de întârziere, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Menează faptul că dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate până la data 01.03.2011 (data Procesului verbal de control nr./01.03.2011) și vor fi recalculat până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor vamale, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

S.C. SNC are sediul social în str., nr., în municipiul, județul Teleorman, este înregistrată la ORC Teleorman sub nr....., C.U.I.

1. În ceea ce privește debitul reprezentând datorie vamală principală (accize, TVA) în cuantum total de lei.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman este investită să se pronunțe asupra măsurilor adoptate de organele vamale în urma reverificării/controlului ulterior efectuat la sediul DJAOV Teleorman, urmare caruia au dispus regularizarea situației, stabilindu-i Societății Comerciale SNC , obligații de plată suplimentare (principale: accize, TVA) la nivelul sumei totale de lei.

În fapt, din actele de control atacate, organele de soluționare rețin următoarele argumente menționate de reprezentanții DJAOV Teleorman:

- în data de 09.03.2006, petenta în calitate de titular, a depus la Biroul Vamal, prin comisionarul vamal S.C. SA următoarea declarație vamală (EU4):

-nr.I/09.03.2006;

de import definitiv pentru 1 buc. autoturism folosit, marca fiind încadrat la poziția tarifara 87.03.23.90.001-autoturisme și alte autovehicule, în principal concepute pentru transportul persoanelor (altele decât cele de la poziția 87.02) inclusiv mașinile de tipul "break" și mașinile de curse, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel) cu capacitate cilindrică peste 1500 cmc dar de maximum 3000 cmc, uzate;

La control ulterior, din verificarea documentelor depuse la DJAOV Teleorman, organele vamale au constatat faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată potrivit OMF nr. 687/2001, deși valoarea facturată conform facturilor externe a autovehiculelor în cauză era superioară valorii prevăzute de OMF nr.687/2001.

Astfel că, având în vedere prevederile art. 100 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României (în ceea ce privește procedura de control ulterior, articol care preia în același sens prevederile art. 61 din Legea 141/1997) și dispozițiile art. 64 alin.(1) art. 65, art. 76, 77, 141 și 148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, coroborate cu Articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), (în ceea ce privește cadrul legal de stabilire a debitelor suplimentare) reprezentanții DJAOV Teleorman au procedat la calcularea drepturilor vamale suplimentare convenite bugetului de stat consolidat prin rectificarea bazei de impozitare ca fiind valoarea de tranzacție (pentru diferența netaxată la data vamării inițiale).

Debitul suplimentar principal constituit astfel este în suma totală cumulată de lei, reprezentând:

- lei-accize suplimentar de plată;
- lei-taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată;

SC SNC SRL, nu-și însușește punctul de vedere al organelor vamale materializat în Decizia de regularizare nr./2011, astfel că prin contestație susține nelegalitatea și netemeinicia acesteia (prin motivele expuse în detaliu la punctul I din prezenta decizie de soluționare).

Prin prisma argumentelor de fapt prezentate de parti, organele de soluționare rețin următoarele:

-potrivit prevederilor legale, organele vamale au dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știe (sau ar fi trebuit să știe) că informațiile erau inexacte ori incomplete, în speta fiind vorba de informațiile inexacte înscrise în declarațiile vamale, declarații vamale completate de comisionarul vamal pe răspunderea SC SNC .;

-astfel, este de reținut potrivit principiului conform căruia,, nimeni cu se poate apăra invocând necunoașterea legii (**nemo ignorare legem censetur**) ca și titularii operațiunilor, persoane juridice ar fi trebuit să cunoască faptul că prevederile art. 109 alin.(6) din HG nr.1114/2001, coroborate cu OMFP nr. 687/2001, **nu le sunt aplicabile**;

-în condițiile prezentate, cu respectarea voinței legiuitorului exprimată în Legea nr. 141/1997, reținem faptul că liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor înscrise în declarația vamală, ulterior autoritățile vamale având dreptul (posibilitatea) de a verifica buna credință a titularului operațiunii, în furnizarea informațiilor (reflexată în modul de completare a declarației vamale);

-prin urmare, depunerea și acceptarea declarației vamale nu trebuie interpretată ca o verificare de fond a operațiunii, **acordarea liberului de vamă fiind**

efectuat sub rezerva controlului ulterior cu privire la exactitatea datelor furnizate de declaratia vamala, in limita termenului de prescriptie de 5 ani, reglementat de lege;

Din sinteza celor prezentate, **organele de revizuire, retin ca argumentele petentei nu sunt de natura sa conduca la solutionarea favorabila a cauzei.**

În drept, cu privire la procedura de control ulterior, cauzei ii sunt aplicabile prevederile art. 61 alin.(1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu dispozitiile art. 100 din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, potrivit carora:

***Legea nr. 141 din 24 iulie 1997** privind Codul vamal al Romaniei, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, (MO nr. 180 din 1 august 1997), cu modificările și completările ulterioare:

ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

[...]

*Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 350 din 19 aprilie 2006:

[...]

Controlul ulterior al declarațiilor

ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

<<Astfel, in ceea ce priveste stabilirea unor obligatii de plata suplimentare, aferente datei de 09.03.2006 baza legala o constituie prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si HG nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al Romaniei;

Insa, avand in vedere data la care s-a adoptat masura de reverificare/control ulterior, respectiv2011, sub aspect procedural sunt aplicabile si prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamala al Romaniei(in masura in care nu contravin prevederilor vechii legi privind Codul vamal al Romaniei);

In conditiile prezentate, organele de solutionare retin faptul ca temeiul legal in virtutea caruia trebuia adoptata masura de control ulterior, este regasit in prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamala al Romaniei, coroborate cu dispozitiile art. 61 din Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei;>>;

In ceea ce priveste temeiul legal care a stat la baza stabilirii debitelor suplimentare de plata , cauzei ii sunt aplicabile urmatoarele reglementari legale:

***Legea nr. 141 din 24 iulie 1997** privind Codul vamal al Romaniei, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, (MO nr. 180 din 1 august 1997), cu modificările și completările ulterioare:

[...]

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

ART. 3

În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

s) declarație vamală - actul **unilateral** cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

ART. 50

(1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluși regim.

(2) **Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă sau utilizând un procedeu informatic agreeat de autoritatea vamală.**

ART. 51

(1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală **numai** dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

ART. 53

Declarantul are dreptul să rectifice sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

ART. 55

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare **și poate cere** declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

ART. 61

(1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.**

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală **verifică orice documente**, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) **Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.**

ART. 78

(1) **Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator**, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

CAP. 9

Datoria vamală
Secțiunea I
Formarea datoriei vamale
ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

ART. 148

(1) Quantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

ART. 187

(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

[...]

***HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001** pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României (MO nr. 735 din 19 noiembrie 2001), cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă speței în cauză:

[...]

ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

ART. 109

(1) **Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.**

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.

***Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994** pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț,[...] (MO nr. 360 din 27 decembrie 1994):

[...]

4. Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994.

II. Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă
(Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994)

PARTEA I

REGULI DE EVALUARE ÎN VAMĂ

Articolul 1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import. (...)

***ORDIN nr. 7.521 din 10 iulie 2006** pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior emis de AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Autoritatea Națională a Vămilelor – publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 638 din 25 iulie 2006 -:

ART. 77

(1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

ANEXA 8

la normele metodologice

5.(...)

"Decizia pentru regularizarea situației" se va întocmi în 3 exemplare, toate cu titlu original, de către echipa de control, avizată de șeful organului de control și aprobată de conducătorul activității de supraveghere și control vamal.

[...]

*Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare – (MO nr. 350 din 19 aprilie 2006):

[...]

CAP. VI

Controlul ulterior al declarațiilor

ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

[...]

Din analiza documentelor ce constituie dosarul cauzei, a facturii externe, determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import, era necesar a se efectua potrivit dispozițiilor art.109, alin.(1) din HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu aplicarea regulilor cuprinse în Codul vamal (art.77 și art.78), care fac trimitere la procedura de determinare a valorii în vamă **pe baza valorii de tranzacție, adică a prețului efectiv plătit, nefiind incidente speței prevederile art.109, alin.(6) a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României** cu privire la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor folosite în funcție de valorile aprobate prin ordin al ministrului Finanțelor Publice, de vechimea și caracteristicile tehnice,

Acestea deoarece valorile de catalog aprobate prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001 au fost elaborate în aplicarea dispozițiilor art.109, alin.4) și alin.6), precum și ale pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, **care se referă la stabilirea valorii în vamă a bunurilor, autovehiculelor și vehiculelor folosite introduse în țară de persoane fizice necomercianți, care nu au obligația legală de a evidenția în acte contabile valoarea unei tranzacții.**

În consecință, era necesar a se avea în vedere regula stipulată la art.77 din Codul vamal al României, așa cum a fost aprobat prin Legea nr.141/1997, cu privire la determinarea valorii în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, adică a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, neputând fi acceptată interpretarea potrivit căreia alin.(6) al art.109 din HG nr.1114/2001 ar reprezenta o derogare de la principiile determinării valorii în vamă pe baza Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În aceste condiții, se reține că petiționara, având calitatea de **persoană juridică** nu a avut în vedere dispozițiile legale în materie aplicabile speței deduse judecătii, la data producerii fenomenului economic, respectiv la data întocmirii declarației vamale, având drept consecință **declararea unei valori în vamă mai mica decat valoarea reflectata de factura externa, situație față de care este responsabilă**, având în vedere consecința rezultată, de diminuare nelegală a bazei de determinare a datoriei vamale de natura accizelor și a taxei pe valoare adăugată contestate.

Este de reținut și modul de interpretare identic dat de MFP prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și Nefiscal, care – prin Adresa nr.435.104/PG/16.02.2011 – referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă *în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice*, potrivit căreia determinarea valorii în vamă (în cazul persoanelor juridice) se face pe baza valorii de tranzacție, adică prețului efectiv plătit sau de plătit, pentru mărfurile când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord, fără a fi aplicabile prevederile art.109, alin.6) din HG nr.1114 /2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, *care se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice*, cum rezultă și din pct.12 al Anexei nr.6 la regulamentul; precizând totodată că Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 a fost aplicabil până la data abrogării sale prin Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1.076/26.06.2006,.

Este necesar a reține ca petenta a contribuit substantial la stabilirea eronată a valorii în vamă, întrucât contravine prevederilor art.3, lit.s) și art.50, alin.2) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 precum și ale art. 40 din HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, așa cum sunt citate în drept, potrivit cu care **declarația vamală**

reprezintă **actul unilateral** cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, și **se completează și se semnează, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă, având valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală.**

În susținere vin și dispozițiile art.77, alin.(1) și art.78, alin. (1) Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, iar **valoarea în vamă se determină și se declară de către importator**, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acestuia în condițiile în care declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.*

În condițiile date, este de reținut că Declarația vamală de import constituie actul juridic **întocmit de operatorul economic contestator** prin care acesta își asumă **toată responsabilitatea** privind corecta declarare a valorii în vamă a mărfurilor prezentate la vămuire, care prin înregistrare la autoritatea vamală este acceptat de aceasta și declanșează operațiunea de vămuire.

Totodată, procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare a avut în vedere prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precum și ale art.100 alin.(1)-(3) din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la dreptul autorității vamale ca, **într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.**

Este necesar a se mai reține și faptul că în sensul aplicării dispozițiilor art.61, al. (1) precum și ale art.187, al.(1) ale Legii nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, pe baza principiului că legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, acordarea regimului vamal solicitat de operatorul economic, precum și vămuirea mărfurilor realizându-se în condițiile în care timpul afectat acestei activități, cât și posibilitățile concrete de acțiune ale autorității vamale, sunt limitate.

Astfel că, autoritatea nu are posibilitatea să execute decât un *control formal* asupra documentelor prezentate, un control vamal fizic prin sondaj, orientat în special asupra determinării felului mărfurilor și un control cantitativ bazat pe mențiunile existente în documentele de transport sau în facturi (ca principiu).

Autoritatea vamală este însă investită cu răspundere, deloc lipsită de importanță, a respectării tuturor condițiilor stabilite de lege pentru acordarea regimului vamal solicitat de persoana juridică solicitantă.

În această situație apare absolut necesar ca autoritatea vamală să poată efectua, ulterior acordării liberului de vamă, un *control aprofundat*, executat în această situație în special asupra documentelor depuse împreună cu declarația vamală, precum și a documentelor comerciale și evidențelor materiale și contabile.

În concluzie, liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor consemnate în declarația vamală, ulterior, în interiorul termenului de prescriere, autoritatea vamală competentă, având posibilitatea de a verifica bunacredința a titularului operațiunii, la furnizarea informațiilor.

Ca urmare, depunerea și acceptarea declarației vamale nu este echivalentă cu o verificare pe fond a operațiunii, acordarea liberului de vamă fiind efectuată sub rezerva unei reverificări ulterioare cu privire la exactitatea informațiilor furnizate prin declarația vamală.

Dacă în urma acestui control ulterior aprofundat rezultă diferențe de taxe vamale, acestea se datorează statului de operatorul economic sau, după caz, autoritatea vamală le restituie acestuia.

Așa fiind, este necesar a se mai reține că în conformitate cu prevederile legale citate anterior, autoritatea vamală competentă are dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete, în speță, aceste informații fiind consemnate în declarația vamală. Contestatoarea, în calitate de titular al operațiunii, ca persoană juridică, trebuia să cunoască reglementările legale în materie - la care nu a înțeles să se raporteze prin cererea depusă -, în speță operând și principiul de drept conform căruia *nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii*.

Declarația vamală este actul de bază pentru efectuarea operațiunilor de vămuire a mărfurilor, întocmită de titularul operațiunii sau de reprezentantul acesteia (cazul de față). În situația nedeunerii acesteia vămuirea nu poate fi inițiată, declarația vamală fiind actul prin care operatorul economic, ca titular al operațiunii, solicită plasarea mărfurilor sub un regim vamal care să fie în concordanță cu scopul operațiunii comerciale.

În aceste condiții, este evident că autoarea cererii, în calitate de deținătoare, de titular al operațiunii, prin reprezentantul său, **declară pe proprie răspundere, elementele care stau la baza deciziei pe care autoritatea vamală urmează să o stabilească atât în privința acordării regimului vamal, cât și în ceea ce privește cuantumul drepturilor datorate statului.**

In condițiile prezentate, având în vedere considerentele de fapt și de drept mai sus enumerate, urmează să fie respins acest capat de cerere din contestație ca neintemeiat pentru suma în cuantum total de lei .

2. Privitor la capătul de cerere formulat pentru suma totală de lei, reprezentând accesoriile aferente accizelor în suma de lei, respectiv accesoriile aferente TVA în suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă S.C. SNC datorează la bugetul de stat, accesoriile în sumă totală de lei

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului ***de drept - accesoriim sequitur principale*** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

În drept sunt aplicabile următoarele dispoziții legale:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 863/26.09.2005), cu modificările și completările ulterioare;

<<Începând cu data de 01.01.2006, notiunile de dobanzi și/sau penalități de întârziere au fost înlocuite cu notiunea de majorări de întârziere, potrivit Legii nr. 210/2005, fiind reglementate de O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală,

republicată(M.O. nr. 863/26.09.2005), cu modificările și completările ulterioare la art. 116>>

[...]

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

După a treia republicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală(M.O. nr. 513/31.07.2007), dispozițiile art. 119 și 120, au preluat în esență soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art. 116, conservând reglementarea legală anterioară.

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată(M.O. nr.513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Începând cu data de 01.07.2010, potrivit OUG nr. 39/2010, pentru modificarea OG nr. 92/2003, sunt aplicabile prevederile art. 120 alin.(1) și alin. (7), potrivit cărora:

[...]

ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Începând cu data de 01.10.2010 nivelul dobânzii de întârziere este de 0.04% potrivit OUG nr. 88/2010.

In conformitate cu prevederile art. 120¹ (introdus de OUG nr. 39/2010-care modifica OG nr. 92/2003), cu aplicabilitate incepand din 01.07.2010:

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

[...]

In temeiul argumentelor de fapt si de drept prezentate, **urmează să fie respins si acest capat de cerere din contestatie ca neintemeiat pentru suma de lei .**

*
* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamala al României, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Ordinul nr. 7.521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, **directorul executiv al D.G.F.P. Teleorman**

D E C I D E :

Art.1 Se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC SNC , cu sediul social in municipiul, judetul Teleorman, pentru suma în cuantum total de lei, reprezentand:

- lei-accize suplimentar de plata;

- lei-accesorii aferente accizelor;
- lei-taxa pe valoarea adaugata suplimentar de plata;
- lei-accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

Art.2. Prezenta decizie a fost redactata în 4(patru) exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați ;

Art.3. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecatorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.4.Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Director Executiv